

‘Als je je been breekt, kan toch ook iedereen dat zien?’

Manja Meijer (45) kreeg vorig jaar te horen dat ze borstkanker had. Ze maakte een kalender waarvan de opbrengst ten goede komt aan Pink Ribbon.

‘Eind vorig jaar kreeg ik borstkanker. Ik werkte toen nog maar tien maanden als casemanager in Krimpen aan den IJssel, had net mijn hbo-diploma maatschappelijk werk gehaald en was verhuisd van Lelystad naar Stellingen. Alles stond dus op de rit en toen dát. Op dat moment stond de wereld wel even stil.

De eerste week ben ik nog gewoon naar mijn werk gegaan, maar daarna ben ik gestopt. Je zit met zoveel emoties, je bent te kwetsbaar. Mijn collega’s kwamen op bezoek, ik kreeg kaartjes, ik voelde me enorm gesteund. Dat is zo belangrijk in een tijd waarin je niet weet waar het heen gaat!

In november is mijn linkerborst geamputeerd. Helaas moesten ook de

lymfeklieren eruit wegens uitzaaiingen. Gelukkig was ik daarna kanker-vrij. In januari ben ik begonnen met de chemokuur. Daar ben ik echt heel ziek van geweest. Al meteen na de eerste chemo raakte ik mijn haar kwijt. Ik heb nog wel twee dagen een mutsje op gehad, maar daarna heb ik mijn kaalheid zo gelaten. Als je je been breekt, kan toch ook iedereen dat zien? Met één borst en een kaal hoofd voel ik me nog net zo vrouwelijk en net zo mooi als voorheen. Mijn haar groeit nu wel weer, maar er zitten kale plekken tussen, dus ik laat mijn hoofd kaal totdat al mijn haar weer terugkomt.

Tijdens mijn ziekte heb ik een folder geschreven met de titel ‘Borstkanker, niks om je voor te schamen’. Die is nu verkrijgbaar bij de Borstkanker-vereniging Nederland en te downloaden op www.manjameijer.nl. Daarna heb ik met een fotograaf en een bodypainter een verjaardagskalender gemaakt. Elke maand een foto van een vrouw met een kaal, maar prachtig beschilderd hoofd.

Manja Meijer,
casemanager op de afdeling
detentie & re-integratie van
PI Krimpen aan den IJssel

► Friederike de Raat | Corbino

Ik wil laten zien dat kaalheid niet het einde van de wereld is. De opbrengst gaat naar Pink Ribbon.

Inmiddels ben ik weer acht uur per week aan het werk. Ik doe nog geen deadlinewerk en ik heb nog geen contact met gedetineerden, maar ik schrijf wel selectieadviezen.

Ik ben anders in het leven gaan staan door mijn ziekte. Ik was altijd een beetje een machotype. Maar door het ziek zijn is er een beroep gedaan op mijn zachte kant. Ik vind nu andere dingen belangrijk. Op mijn werk is dat wel even wennen en zoeken, die nieuwe persoonlijkheid.

Wat gaat komen, weet ik niet. Misschien dat de kalender leidt tot nieuwe dingen, maar het kan ook zijn dat ik straks de borstkankerperiode de rug toekeer.’

De kalender is te bekijken en te bestellen op www.gekleuredromen.nl